

Премет: Предлог да се Вукова награда за 2010. годину додели др Смиљки Исаковић

Образложење Културног центра - Дом породице Павловић

Поштовани чланови Жирија,

Прихватајући са радошћу и уважавањем позив КПЗС за доделу Вукове награде, Комисија за доделу признања и награда Културног центра – Дом породице Павловић одржала је 05.10.2010. седницу на којој је једногласно донела одлуку да за угледну националну Вукову награду за 2010. годину предложи

др Смиљку Исаковић из Београда

Образложење

Др Смиљка Исаковић вишегодишњи је сарадник нашег Културног центра. Као изузетни уметник и педагог, на један заиста специфичан и надахнут начин, ослањајући се на уметничко очување амбијенталног наслеђа и његовог свеукупног унапређења, својом виртуозношћу уноси толико потребне радости, надахнућа али и неминовних нових сазнања многобројној присутној публици. Ови неопходни просветитељски тренуци који увек допуњују ретке а тако важне годишњице великана европске културе - издвојили би смо обележавање посебно и даље по нас судбоносних двеста година повратка Доситеја у Србију - на најнепосреднији начин доприносе најплеменитијем повезивању нација и њихових специфичних култура. Једновремено приближујући нашој публици богатство културних трагова околног света, као и наше културно наслеђе бројним представницима дипломатског кора и осталим иностраним гостима, овај својеврсни амбасадор увек проналази различите и ведре начине.

У својој одговорној и племенитој мисији, у средини која некад тешко разуме и ретко вреднује овакву необичну посленост, Смиљка Исаковић проналази и маштовите путеве уметничких тумачења. Незаборавава је њен концерт – предавање, јер њени наступи су увек и једно и друго, када је на почетку летње сезоне 2008. у башти Дома породице Павловић, споменика културе нашег града из 1882. године, премијерно представила и свој живописно осликани инструмент чембало – рад академског сликара Предрага Годоровића.

Том приликом многобројне птице Зерека – Дорђола подстакнуте необичним звуком чебала које су први пут у историји Београда чуле ове тонове под отвореним небом, слетеле су на древна стабла у башти споменичке целине и цвркатале истовремено са музиком. Смиљка је више пута уз смешак прекидала музицирање али истовремено и њени и наши незвани гости. Овај истински спој звука, речи, боје и природе проглашен је за културни догађај сезоне нашег Културног центра а сигурно његов најнеобичнији тренутак до сада.

Награде или признања заједнице својим неспорним појединцима један су од доказа свеукупне зрелости тог друштва. Да ли су она довољна и одговарајућа свараоцу није на нама да судимо али су вероватно неопходан знак и подстрек и сличним посленицима да истрају у својим племенитим хтењима. Почаствовани смо да овај упорни предлог Културног центра – Дом породице Павловић буде један од искрених и непосредних доприноса вредновању индивидуалног стваралаштва. То сигурно потврђују и птице које су најлепша и највиша препорука!